



# CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.  
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

## EDITORIAL

### Alegeri pentru copiii noștri

În spațiul public românesc, animat (doar) de talk-show-urile radio-tv, la care se adaugă și forumurile diverselor site-uri, se discută iar despre prezența orei de religie în școală. Deciziile date de autorități fac referire la necesitatea ca părinții copiilor să-și exprime opțiunea la începutul ciclului educațional. Astfel, odată cu încheierea anului școlar prezent și înscrierea în cel nou, intervine „procesul” interogativ de a opta sau nu pentru ora de religie.

Despre resorturile sufletești ale prezenței educației religioase la copii se exprimă clar părintele Stăniloae: „Copilul are nevoie și de o formație religioasă... Dacă nu i se oferă un temei pentru intuiția sa religioasă, el nu va putea să o adâncească. Fără educație religioasă el rămâne pradă fanteziei sale; dar aceasta nu este de ajuns.” Evidențiem aici și faptul că mediul în care cresc aceștia este unul plin de imagini, de pe diversele device-uri care-i înconjoară pe copii, iar acesta le creează diverse dependențe și le structurează mintea după tiparele unei culturi ne sau anti creștine. De aici apare și întrebarea: ce dorim să devină copiii noștri?

Din punct de vedere social, Mihaela Bărbuș afirmă că: „Oamenii nu sunt în primul rând entități definite juridic, de aceea, când fac alegeri care privesc viața publică, trebuie să înțeleagă impactul acestora dincolo de definițiile date de reglementări. Pentru cetățenii care pot să se gândească și dezbată în termeni de bine și rău, nu doar de permis și interzis, binele comun este un bine moral, nu doar bunăstarea majorității pentru o anumită perioadă. Fără educație morală, este inutil să ne așteptăm că se va reduce numărul celor care fraudează sau abuzează de legi sau să credem că solidaritatea dintre noi va fi destul de puternică încât să respingă o agresiune străină (de care se vorbește din ce în ce mai mult, nu doar ca ipoteză teoretică).”

Astfel, educația religioasă, de factură creștină, ajută la consolidarea unui stat în care libertatea și responsabilitatea socială clădesc o societate democratică, în care și prin care fiecare persoană se poate dezvolta armonios. Resortul cultural al prezenței educației religioase

este bine identificat de bine cunoscutul om de cultură Andrei Pleșu: „Mai întâi, e firesc și recomandabil ca orice spor de cunoaștere, orice efort de înțelegere, fie că e vorba de istoria doctrinelor economice, de astrofizică, sau de marile texte sacre ale umanității, să își aplece locul în programul de formare și informare a omului tânăr. A evacua religia din sfera culturii e, oricum, ilustrarea unei ignoranțe cronice cu privire la istoria artei, a literaturii, a învățământului universitar, a identității spirituale europene și planetare. Ideea că studiul religiei produce bigoți, că e vetust, că lezează autonomia statului laic vine, mai mult sau mai puțin conștient, în continuarea propagandei ateiste, a retoricii – cu adevărat vetuste – pentru care religia e „opiumul popoarelor”. Există, e drept, un mod rudimentar, superstițios, de a te raporta la tematica transcendenței, dar tocmai de aceea e foarte important să avem, încă din școală, o bună întâlnire, un dialog luminat cu această tematică. Iar dacă tot ce e tradiție e „vetust”, atunci n-avem decât să ne naștem din nou, spălați pe creiere, voioși să „she-ruim” un confortabil statut de ființe virtuale. Cât despre laicitate, nicăieri în civilizațiile europene bine așezate, ea nu implică, dincolo de o firească separare a domeniilor și competențelor, o ipocrită acțiune de subminare reciprocă. Roluri specifice, autonomie, dar nu excludere și cu atât mai puțin dispreț mutual.”

La acestea putem adăuga și exprimarea frumoasă a lui Ernest Bernea, care scria că: „Copilul este o făptură biblică originară. Copilul este o făptură a vieții neîntinate, este o floare deschisă luminii, este îndemn la simplitate și frumusețe. În el vorbește frântura de cer dată omului odată cu începutul”.

Toate aceste aprecieri, precum și multe altele care țin de moștenirea spirituală personală, se conturează ca argumente ce conturează alegerea pe care suntem chemați a o împlini, înscriindu-i pe copiii noștri la ora de religie, tocmai pentru a nu-i priva de bucuria și de împlinirea spiritului pe care le vor găsi aproape de Dumnezeu.

Pr. Filip ALBU

## PREDICA

### Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarenilor

Duminica a V-a după Rusalii

„În vremea aceea, când a trecut Iisus dincolo, în ținutul Gherghesenilor, iată că L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte, foarte furioși, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. Și iată au început să strige și să zică: ce ai cu noi Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Și era departe de ei o turmă mare de porci la păscut. Iar diavolii îl rugau, zicând: dacă ne scoți afară, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci. Atunci El le-a zis: duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci; și îndată toată turma de porci s-a aruncat de pe țârm în mare și s-a înecat în apă. Atunci păzitorii au fugit și, ducându-se în oraș, au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplate cu cei îndrăciți. Îndată tot orașul a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din ținutul lor. Și intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în orașul Său.” (Matei 8, 28-34; 9, 1)



În Evanghelia Duminicii a cincea după Rusalii am văzut întâlnirea dintre Mântuitorul Hristos și apostolii Săi și cei doi demonizați din ținutul Gadarenilor. Ținutul Gadarenilor se află pe celălalt țârm al Țării Galileiilor, pe partea cealaltă a Capernaumului. Mântuitorul împreună cu apostolii Săi tocmai trecuseră lacul, linișiseră furtuna, și ajung la țârm, în acest teritoriu care era păgân, și acolo îi întâlnesc pe cei doi demonizați. Am citit acest lucru în Evanghelia de la Sfântul Apostol Matei. Sfântul Apostol Marcu ne dă mai multe detalii privitoare la unul dintre acești doi oameni care erau pradă demonilor se grăbește și cade la picioarele Domnului.

Multe învățături putem extrage din întreaga Evanghelie. De fapt, cred că nu există cuvânt al Scripturii pe care citindu-l și recitindu-l să nu îți descopere noi sensuri, noi înțelesuri, mai adânci și parcă mai folositoare decât niște simple informații.

Acești doi demonizați ne spune Scriptura că erau goi. Și putem înțelege pe lângă goliciunea trupească și o altă goliciune a omului care este posedat de diavol și anume golirea de Dumnezeu. Sfântul Andrei Criteanul, în Canonul

de pocăință ne vorbește despre această haină de lumină pe care omul cel dintâi a pierdut-o prin păcat „Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut mie, Ziditorule, dintru început; și pentru aceasta zac acum gol. Îmbrăcăt-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o mie șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez. Căutat-am la frumusețea popului, și mi s-a amăgit mintea; și acum zac gol și mă rușinez.” Această golire de Dumnezeu se întâmplă ori de câte ori săvârșim păcatul Nenumărate sunt exemplele pe care ni le prezintă Patericul despre acei Părinți văzători cu duhul care vedeau harul lui Dumnezeu sau pe îngerul păzitor depărtându-se de la cei ce săvârșeau păcatul.

Un alt aspect semnalat în această întâlnire este faptul că acești demonizați stăteau afară din cetate și prin morminte și că nimeni nu putea să se apropie de locurile pe unde acești doi se perindau. Ceea ce arată că omul stăpânit de diavol este rupt de ceilalți frați ai săi. Păcatul te însingurează; păcatul te scoate afară din comuniune; păcatul te face egoist și întreaga ta orientare este egoistă și egocentristă.

Continuare în pagina 2

Pr. Sorin ILOTA

## Din sumar

- › Misiunea Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad în Parohia Vinga  
pagina 2, *Ionuț Milcomete*
- › Ce înseamnă mărturisirea lui Iisus Hristos astăzi?  
pagina 3, *Lavinia Săplăcan*
- › Știri  
pagina 4

## Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarenilor

Urmare din pagina 1

Dar faptul că cei doi demonizați umblau și stăteau prin morminte arată faptul că stăpânirea de către demoni este de fapt o stare de moarte, o moarte sufletească. Ne place să credem că doar oamenii care au manifestări vizibile ale demonizării sunt stăpâniți de duhurile necurate, dar trebuie să știm că „oricine săvârșește păcatul este de la diavolul” (I In. 3, 8). Astfel orice om care săvârșește păcatul se depărtează de Dumnezeu și ajunge sub stăpânirea diavolului. Cât de greu ne este să ne depărtăm de păcate și de patimi! Cât de greu este de multe ori să lăsăm apucăturile cele rele! Cât de greu este să nu judecăm, să nu fim fățarnici, să nu ne mâniem! Oare nu simțim că parcă ne ține cineva, sau nu ne lasă cineva să ne îndreptăm? Și oare nu avem parte de o stăpânire asupra noastră? Cu siguranță nu ne asemănăm celor doi din ținutul Gadarenilor, dar suntem sub stăpânirea păcatului și a diavolului. Fiecare păcat are dracul lui zicea părintele Cleopa, la fel cum fiecare păcat avea zeul lui.

Vrednicul de pomenire mitropolit Bartolomeu al Clujului spunea foarte interesant despre această așezare a demonizaților în afara cetății spunând că oameni dezbrăcați și cu apucături turbate erau scoși în afara cetății. Astăzi, spunea el, vedem astfel de oameni, vedetele celebre din zilele noastre că sunt aplaudați la scenă deschisă și, am spune noi sunt mulți care dau bani grei ca să vadă spectacole cu manifestări asemenea îndrăcirii. Câte concerte oare nu se

pot asemăna unor astfel de stări de demonizare! Din câte astfel de concerte a dispărut bunul-simț și buna-cuviință? Ce mult se aseamănă vremurile noastre cu vremea Sf. Ioan Gură de Aur care îi îndemna pe creștini să fugă de teatre și de spectacolele care pierdeau suflete și spurcau ochii și urechile, dar mai ales inima celor care mergeau acolo! Și un mare semnal de alarmă îl atrăgea Marele Părinte asupra grijii pe care trebuie să o avem față de sufletele tinerilor.

A venit Hristos în acele ținuturi și demonii s-au îngrozit. A venit Hristos în ținutul Gadarei și demonii s-au tulburat. Spune Sfântul Iustin Popovici că diavolul încearcă să „mămuțărească” lucrarea lui Dumnezeu. Și, dacă Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și asemănarea sa, acest lucru încearcă să-l strâmbe satana. Și atunci acesta se străduiește să ne confecționeze, spune Sfântul Iustin, o altă identitate care să nu mai semene cu Dumnezeu, ci să semene cu el, cu satana. De aceea, nu ne mirăm că de multe ori noi avem niște reacții foarte nepotrivite la gesturile de iubire din partea lui Dumnezeu sau din partea aproapelui.

A venit Hristos ne zicând nimic. Pur și simplu era acolo, dar prezența Lui provoca. Prezența lui Dumnezeu provoacă. Așa cum a proorocit Sfântul și Dreptul Simeon, că „Acesta va fi pus spre ridicarea și poticnirea multora”, acest lucru îl vedem și astăzi. Și, să știți că nu numai Dumnezeu provoacă, ci și slujitorii Lui. De fiecare dată când apare vreun preot, un monah, sau un credincios evlavios în lume, de fiecare dată cineva se sim-

te provocat, lumea se simte provocată. Lumea se simte obligată să reacționeze și, din păcate, în ziua de astăzi vedem că reacția nu este cea mai bună. Este o rezistență, un fel de vrăjmășie, dacă vreți, împotriva slujitorilor lui Dumnezeu. Desigur, sunt slujitori buni, sunt slujitori răi, dar unul este Dumnezeu. Și, dacă a zis Hristos: „cei care vă primesc pe voi, Mă primesc pe Mine, care v-am trimis, și cel care Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel care M-a trimis pe Mine”, atunci ar trebui să ținem seama de lucrul acesta, și să ne gândim că Dumnezeu lucrează prin oameni. Iată cum diavolul se simte amenințat și stăpânirea lui aproape de sfârșit. De altfel cuvintele legiunii arată acest fapt: „ai venit să ne chinuiești înainte de vreme?”

Cât de cumplită este osândirea din această întâmplare pentru noi, oamenii. Ceea ce s-a întâmplat cu porcii, aceasta este pentru noi o mică înfricoșătoare judecată. Iată porcii nu au putut să suporte diavolii și răutatea lor și imediat s-au aruncat mare, în apă, s-au înecat, n-au putut să îndure diavolii în ei. Dar oamenii? Oamenii prin toate păcatele, prin toate patimile, de fapt îl cuprind pe diavol în ei și împrejurul lor. Porcii s-au arătat a fi mai presus decât oamenii, căci nu au putut să suporte diavolii în ei, iar oamenii ani și ani trăiesc în mâini diavolești, petrec în fălcile diavolești și se consideră fericiți, consideră că acesta este raiul lor. Ce nebunie!

Cât de mare bucurie a fost pentru cei demonizați că s-au izgonit. Cât de mare le va fi fost lor dragostea pentru

Mântuitorul lor. Lăsându-i la o parte pe gadarenii care l-au cerut Mântuitorului să plece de la ei, mă voi opri asupra bucuriei de a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Cred că Evanghelia de azi trebuie să ne provoace pe fiecare dintre noi la a ne întreba: „oare m-am întâlnit cu adevărat cu Hristos? Am stat de vorbă real cu Hristos?” Sau am zis: „Am rostit rugăciuni, am cântat la cor....”. Sunt unii oameni și unii teologi care vorbesc așa de mult despre El, că nu mai au vreme să se întâlnească cu El. Nu-i totuna să vorbești despre Dumnezeu cu a sta în prezența Lui. Întâlnirea aceasta e o taină, se petrece în inimă, în lăuntru. Poți să fii prezent la biserică, după regulă să se întâmple totul, dar înăuntru se poate să nu-L întâlnești pe Hristos. Și asta-i chemarea ce ne-o face Dumnezeu. Și asta trebuie să-i învățăm pe tinerii noștri, pe copiii noștri. Și-i învățăm mai ales prin viața noastră. Dacă Îl vor vedea în noi pe Hristos, dacă vor vedea trăirea împreună cu Hristos, vor reuși și ei să se întâlnească într-o zi. Să ne rugăm pentru asta. Nu-i suficient să zici că te întâlnești o dată (pe principiul): „m-am întâlnit cu Tine și dacă mai am nevoie de Tine, Te mai caut eu, Doamne. Dacă nu, stai acolo în Rai și nu-mi tulbura mie viața!” Nu, noi trebuie să dezvoltăm o relație zilnică cu Hristos, care e în interesul nostru, e mântuirea noastră în joc. Hristos zice: „Eu sunt gata, vă aștept”. Stă cu mâinile întinse. Vrei să trăiești zilnic cu mine, să trăiești viața pe care eu ți-am adus-o? Vino, caută-mă! Asta este taina mântuirii!”

## Misiune a Facultății de Teologie din Arad în parohia Vinga

Duminica a patra de după Rusalii, în cea de-a doua zi a lui Cuptor a.c., a constituit pentru credincioșii parohiei ortodoxe Vinga, protopopiatul Arad, un moment de sărbătoare specială, căci, la invitația preotului paroh Răzvan Sas, un grup vocal de tineri, studenți ai Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad, au susținut, printr-o frumoasă cântare de strană, oficierea Sfintei Liturghii.

Împreună cu aceștia a fost prezent și preacucernicul părinte Lect. Dr. Filip Albu. La momentul predicii preacucernicia sa a adresat un cuvânt de învățătură în care a evidențiat câteva trăsături importante ale Evangheliei citite: „pericopa mateiană a vindecării slugii sutașului ne ajută să întrevădem



cât este de importantă rugăciunea noastră pentru alții. Prin acest exercițiu spiritual se întărește spiritul de comuniune între oameni, ajutându-i pe aceștia să fie cu deschidere unii față de alții, indiferent de statura socială, de rasă, sau de orice altă

împărțire discriminatorie. Același pasaj evanghelic ne ajută să înțelegem că în efortul de însănătoșire a trupurilor noastre avem nevoie numai de medicamente prescrise de medici ci și de rugăciune. Ea ne întărește răbdarea în suferință și

ne face să integrăm conștiinței noastre rațiunile duhovnicești ale jertfei de boală prin care trecem noi sau semenii noștri. Prin urmare, e necesar să fim aproape de cei bolnavi cu rugăciunea pe care o săvârșim acasă sau la biserică, manifestându-ne astfel credința în Domnul Iisus Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.”

La finalul slujbei, părintele Filip, împreună cu studenții prezenți au oferit informații privitoare la bunul renume al venerabilei instituții teologice arădene, pe care o reprezintă, precum și câteva date legate de examenul de admitere care va debuta luna aceasta.

**Stud. Ionuț MÎLCOMETE**

## Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad în misiune la hramul Bisericii din Parohia Șilindia

Un grup de studenți ai Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad, însoțiți de părintele conf. Univ. Dr. Lucian Farcașiu au participat miercuri seara, în ajunul sărbătorii Sfinților Apostoli Petru și Pavel la slujba de hram a Parohiei Ortodoxe din Șilindia, Protopopiatul Ineu, la invitația părintelui paroh Gabriel Streulea, un fost student și masterand merituos al Facultății Teologie.

A fost săvârșită slujba Vecerniei cu Litie, înconjurarea Bisericii cu prapori și icoana Sfinților Apostoli și în continuare slujba Utreniei.

Răspunsurile la strană au fost date de



grupul de studenți ai Facultății, aceștia bucurându-i pe preoții slujitori și pe credincioșii parohiei prin frumusețea cântărilor interpretate.

La sfârșitul slujbei, părintele conf.

univ. dr. Lucian Farcașiu a rostit un cuvânt de învățătură în care s-a referit la personalitățile atât de complexe acelor doi Sfinți Apostoli sărbătoriți, subliniind faptul că Biserica Ortodoxă este

Biserica ce stă pe temelia propovăduirii apostolice a cuvântului lui Dumnezeu, fapt care ar trebui să îi responsabilizeze și pe credincioșii parohiei ortodoxe din Șilindia, care îi au pe cei doi Apostoli ai Mântuitorului ca ocrotitori și povățuitori pentru viața lor duhovnicească.

La sfârșitul slujbei, părintele paroh Gabriel Streulea le-a mulțumit celor prezenți pentru participarea la slujba de hram, deopotrivă părintelui conf. univ. dr. Lucian Farcașiu și studenților Facultății de Teologie pentru frumusețea slujirii și a cântării.

**Pr. Lucian FARCAȘIU**

## Examenul de licență la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

În ziua de 4 iulie 2017 a debutat, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, examenul de licență pentru absolvenții promoției 2017 ai Facultății de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu”

din Arad. Examenul se desfășoară pe parcursul a două zile, candidații înscriși urmând a susține probe orale la disciplina Teologie Dogmatică, apoi la disciplinele pentru care au optat, încheindu-se cu susținerea lucrărilor de licență în fața Comisiei. Sesiunea de licență se

încheie, conform tradiției, cu depunerea jurământului.

În deschiderea examenului, după rostirea rugăciunii, părintele decan, prof. dr. Cristinel Ioja, a mulțumit ÎPS Timotei pentru binecuvântare, precum și delegatului său, Pcvv. Protos. Lect. dr. Iustin Popovici, Consilier cultural eparhial, pentru prezență. Pentru buna desfășurare a examenului, au fost explicate candidaților procedurile reglementate după care se va desfășura acest examen, aceștia fiind felicitați pentru rezultatele obținute pe parcursul studiilor universitare, prin care se prefigurează rezultate la fel de îmbucurătoare și pentru acest examen de licență.



Amintim faptul că, în Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad se organizează acum studii de licență, de masterat și de doctorat în domeniul Teologie, această școală teologică având rădăcini adânci în istoria învățământului arădean și chiar național, ce coboară până în

anul 1822. Această bogată și venerabilă tradiție ne onorează și ne obligă, în același timp, la o bună mărturie și misiune a lucrării Domnului Iisus Hristos, prin școala Bisericii Sale.

**Pr. Filip ALBU**



## Ce înseamnă mărturisirea lui Iisus Hristos astăzi?

Vineri, 30 iunie 2017, a avut loc o nouă „Seară duhovnicească de la Catedrala Veche”. Tema „Ce înseamnă mărturisirea credinței în zilele noastre”, a fost prezentată de către Pr. lector univ. dr. Ștefan Negreanu, profesor de Istoria Bisericii Universale la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din Arad, care slujește ca preot la capela facultății.

Mărturisirea credinței este un imperativ categoric al vieții autentice creștine fiind o datorie a tuturor creștinilor, nu numai a preoților și a ierarhilor. Această mărturisire trebuie făcută pe toate palierele, prin faptă, cuvânt, cuvântul credinței și împlinirea datoriilor vieții creștine după cum spune cuvântul Mântuitorului: „Cine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor și Eu îl voi mărturisi înaintea Tatălui Cel din ceruri”(Matei 10,32). Însă în zilele noastre devine tot mai greu să-L mărturisim pe Hristos datorită comodității noastre duhovnicești, datorită rușinii, „toleranței”, indiferenței, nepăsării și multor altora(cauze și scuze se găsesc tot timpul), însă totuși dacă vrem ca Hristos să nu ne părească trebuie să găsim puterea și metodele de a-L mărturisi în viețile noastre.

Tema abordată este una foarte oportună în contextul în care este anul dedicat de Sfântul Sinod sfinților din închisori și în contextul în care cu o zi înainte de susținerea conferinței i-am sărbătorit pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, și unii și alții adevărați mărturisitori a lui Hristos.

Părintele a început cuvântul său spunându-ne că sunt trei categorii de mărturisitori: primul și cel mai mare mărturisitor al lui Hristos este Duhul Sfânt, apoi sfinții apostolii și martirii și toți cei care au primit tâlcuirea sfinților apostoli în Duhul Sfânt și nu în cele din urmă noi. Baza mărturisirii este Duhul Sfânt deoarece toată mărturisirea lui Hristos se face în Duhul Sfânt., Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl porcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine.” Nu alegem să fim mărturisitori, mărturisirea este însăși esența vieții creștine: „Oricine va

mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.”( Sfânta Evanghelie după Matei, capitolul 10, versete 32-33)

Există două tipuri de mărturisire: mărturisirea interioară și mărturisirea exterioară. Mărturisirea exterioară se împarte în două categorii: mărturisirea cu gura, cu vorba și mărturisirea cu fapta.

Mărturisirea interioară este baza mărturisirii exterioare, una fără cealaltă nu pot exista. Mărturisirea interioară este trăirea noastră cu Hristos, este ceea ce avem în cugetul nostru și în inima noastră după cum spune chiar Hristos: „Că de vei mărturisi cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mântui.”(Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel capitolul 10, verset 9). Dacă mărturisirea interioară nu este cum trebuie sau nu este deloc nici mărturisirea exterioară nu va fi așa cum trebuie sau nu va fi deloc, părintele făcând aici o comparație frumoasă cu o floare, care este frumoasă, dar dacă rădăcina nu e bună sau dacă o tai ea moare. De aceea trebuie să căutăm să avem mereu cugetul treaz, gândul la Hristos și la învățăturile sale, deoarece mărturisirea nu e o chestie de moment, trebuie să o facem tot timpul.

Mărturisirea cu gura sau cu vorba o facem încă de la botez prin nașii noștri și o continuăm și o sporim cu fiecare liturghie la care participăm, cu rostirea Crezului(care este mărturie de credință),

cu citirea cărților religioase și nu în ultimul rând vorbind altora despre Hristos. Mărturisirea cu vorba nu trebuie să o facem cum o fac unele secte, mergând din poartă în poartă, nici vorbind oricui despre Hristos deoarece nu oricine este pregătit să primească Cuvântul Hristos, nu oricine dorește să asculte despre Hristos, nu putem noi converti pe toată lumea(mulți în zilele noastre cad în ispită asta și se pierd și ei), nici chiar Hristos nu poate convinge pe toată lumea. E bine să-L mărturisim pe Hristos celor dispuși să asculte, celor cărora și-au dat seama că fără Hristos totul e în zadar și trebuie să o facem cu duhul blândității și cu înțelepciune, iar pentru cei care refuză sau nu pot să-L primească pe Hristos în sufletele lor putem să ne rugăm, părintele dându-ne exemplu pe Sfântul Onufrie cel Mare care 70 de ani a stat în pustie neștiut de nimeni, dar el a mărturisit pe Hristos prin post și rugăciune.

Mărturisirea cu fapta sunt toate faptele noastre, care vin să completeze mărturisirea cu vorba, ori degeaba vorbești despre Hristos dacă nu și ascuți și îplinești poruncile lui: „Purtați-vă cu cinste între neamuri, ca în ceea ce ei acum vă bîrfesc ca pe niște făcători de rele, privind ei mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu, în ziua când îi va cerceta.”(Întâia Epistolă Sobornicească a Sfântului Apostol Petru, capitolul 2, verset 12)

Mărturisirea cu fapta e cea mai grea în zilele noastre, se face tot mai puțin sau deloc, dar e mare nevoie să o facem. E cea mai grea deoarece omul fuge de Dumnezeu, fuge de conștiință și de asumarea relațiilor cu alți oameni. Părintele Arsenie Boca spunea

că cea mai distorsionată persoană în mintea omului este Dumnezeu, deoarece îi modificăm imaginea în funcție de păcatele noastre, în funcție de ce ne convine nouă, noi neacceptând critica, muștrările, judecata. Astăzi nu mai avem răbdare să ne ascultăm unii pe alții, majoritatea preferând animalele de companie în locul relațiilor cu alte persoane deoarece animalul nu judecă ori omul poate descoperi slăbiciunile noastre, ne poate judeca, tot din același motiv alții nu fac copii. Uneori mărturisești pe Hristos doar ascultând un om supărat, un om aflat în depresie, care are un ne-caz, dându-i milostenie, nu trebuie să faci cine știe ce lucru mare în ochii oamenilor. Când facem fapte bune doar de ochii lumii nu mărturisim pe Hristos ci ne arătăm lipsa mărturisirii Lui din sufletul nostru. Toate faptele noastre bune se nasc din dragoste, dragoste pentru Hristos, dragoste pentru aproapele, dragostea care este fundamentală mântuirii noastre că dacă dragoste nu avem nimic nu avem.

Deci dacă avem Dragoste în sufletele noastre vom ști cum și cât și cum să mărturisim pe Hristos oamenilor din jurul nostru în aceasta societate în care sunt tot mai puțin mărturisitori, în care tot mai mulți se declară ate și în care depresia, boala sufletului fără Hristos(credință) pune stăpânire pe mințile tot mai multor oameni. Dacă nu vrem să cădem și noi în capcanele societății moderne trebuie să practicăm mărturisirea autentică a lui Hristos, menținând cugetul treaz, inima trează tot timpul, nu numai Duminica sau numai în weekend ci tot timpul să-L avem pe Hristos în inimile noastre.

La finalul întrunirii, Părintele Ștefan Negreanu a răspuns numeroaselor întrebări puse de credincioșii din public.

Întâlnirea a fost moderată de părintele prof. dr. Ioan Tulcan, care alături de cei prezenți au mulțumit părintelui Ștefan Negreanu pentru că a mai pus o picătură de înțelepciune în sufletele noastre în vederea înțelegerii cât mai profunde a modului în care ne putem mărturisi credința, noi, cei care trăim în frământata societate de astăzi.

**Lavinia SĂPLĂCAN**



## ȘTIRI

## Sfântul Sinod al BOR a ales noul Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului

În ziua de 4 iulie 2017, în Sala Sinodală din Reședința Patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.



În cadrul acestei ședințe a avut loc alegerea Episcopului-vicar pentru Arhiepiscopia Aradului.

Sfântul Sinod l-a ales prin vot secret pe Preasfințitul Părinte Episcop-vicar Emilian Lovișteanul ca Episcop-vicar pentru Arhiepiscopia Aradului cu 43 de voturi din 46 de voturi valid exprimate. Noul Episcop-vicar va purta titulatura Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul.

## Vizită chiriarhală în Parohia Bata

În după amiaza zilei de duminică, 2 iulie 2017, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în Parohia Bata, Protopopiatul Lipova. Chiriarhul a fost întâmpinat de protopopul locului, PO. Părinte Ioan Jidoi, preoții din vecinătate, oficialitățile locale și mulțime de credincioși. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba Vecerniei în biserica parohială cu hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”.

În cuvântul de învățătură, Ierarhul arădean a vorbit despre „Evlavie voievodală” sau Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, ilustrând virtutea militară din toate vremurile prin apărarea credinței și dovedirea credincioșiei față de Biserică și Patrie, asigurând pacea și ordinea generală. În legătură cu Evanghelia duminicii a 4-a după Rusalii (Matei 8), a subliniat respectul sutașului față de Mântuitorul, bucurându-se de împlinirea rugăminții pline de credință.

După slujba Vecerniei, Chiriarhul a participat la „Ruga Satului Bata”, în cadrul căreia a avut loc decernarea titlului de cetățean de onoare din partea Primăriei Comunei Bata, domnului prof.dr. Eftimie Miulescu, fiu al satului.



Cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a adresat cuvânt de apreciere privind munca depusă de domnul dr. Eftimie Miulescu în slujba vieții și formării noii generații de medici ca oameni devotați Bisericii și Societății. Totodată, cuvânt laudativ a adus și domnului primar Ion Miculescu pentru legătura avută cu Centrul Eparhial în fosta calitate de membru al organismelor bisericești.

## Vizită chiriarhală în Filia Neagra, Protopopiatul Sebiș

În Duminica a IV-a după Rusalii, 2 iulie 2017, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a efectuat o vizită pastorală în Filia Neagra, aparținătoare Parohiei Slatina de Criș, Protopopiatul Sebiș. Cu acest prilej Chiriarhul arădean a săvârșit Slujba Vecerniei în biserica cu hramul „Buna Vestire”, împreună cu părintele Alexandru Botea, protopopul Sebișului, preotul paroh Marius Ardelean și arhid. Tiberiu Ardelean.

La finalul slujbei, Înaltpreasfinția Sa a rostit un cuvânt de învățătură pus sub titlul: „Veșmântul mântuirii”, privind Sinaxarul zilei despre așezarea Veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserica Vlaherne, simbol pilduitor pentru haina sufletului creștin plin de virtute spre câștigarea mântuirii. În legătura citirilor scripturistice ale zilei constituie și un îndemn la observarea adevăratei ținute a credinciosului, a subliniat Ierarhul arădean.

Scurt istoric al bisericii. În anul 1754, aici existau două biserici, una veche din lemn cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh” și una nouă de piatră cu hramul „Sfântul Evanghelist Luca”.

În anul 1825, Iosif Putnic, în calitate sa de administrator al Eparhiei Aradului, sfințește o biserică, edificată din lemn, cu hramul „Buna Vestire”.

Aceasta a fost înlocuită în anul 1892 cu alta, cu același hram, edificată din piatră și cărămidă, târnosită în anul 1967. Prea multe date legate de istoricul acestei biserici nu sunt, întrucât arhiva parohiei a fost mistuită de un incendiu.

Din 1995 s-au efectuat lucrări de consolidare la fundația bisericii, reparații la acoperiș precum și lucrări de reparație și tencuire exterioară, prin purtarea de grijă a regretatului părinte paroh Avram Matcău, trecut la cele veșnice în anul 2016.

## Prăznuirea ocrotitorilor spirituali ai Schitului de la Moneasa

În Duminica a IV-a după Rusalii, prima după sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului s-a aflat în mijlocul obștii monahale de la Schitul monahal „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din localitatea Moneasa, Protopopiatul Sebiș. Chiriarhul arădean a fost întâmpinat la orele dimineții de către părintele Alexandru Botea, protopopul Sebișului și de părintele David Ionescu, starețul schitului, înconjurați de un ales sobor de preoți și mulțime mare de credincioși veniți din toată împrejurimea la această sărbătoare.

Cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă, înconjurat de soborul de preoți și diaconi, în prezența oficialităților centrale și locale și a numeroșilor pelerini și bolnavi veniți în stațiune pentru odihnă și tratament.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului a fost pus sub titlul: „Puterea cuvântului dumnezeiesc” (legat de citirile scripturistice ale zilei: Matei 8; Rom. 6), asupra



celor care îl primesc dincolo de timp și spațiu, condiții de viață și vrednicii, dovedind mereu dragoste față de orice om în scopul ridicării acestuia din neputințe spre lucrarea binelui, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

La finalul sfinte slujbe, din partea obștii monahale, monahul Serafim Hotea a adus mulțumire Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru toată purtarea de grijă față de bunul mers al treburilor gospodărești și duhovnicești în acest schit, părintelui protopop Alexandru Botea, preoților și diaconilor, oficialităților și tuturor credincioșilor prezenți.

## Hramul paraclisului episcopal din Cimitirul Pomenirea

Paraclisul arhiepiscopal Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Cimitirul Pomenirea din Municipiul Arad și-a cinstit, joi, 29 iunie 2017, ocrotitorii spirituali. Cu acest prilej, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă, înconjurat fiind de un sobor de preoți și diaconi, în prezența unui mare număr de credincioși. Din sobor au făcut parte preoții Ioan Pagubă, Nicandru Cuțaru, Dan Nicolau, Aurel Jigovan, arhid. Tiberiu Ardelean și diac. Lucian Baba.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat de preotul slujitor al bisericii, Ioan Pagubă, înconjurat de un număr mare de credincioși, dar și de copiii care au primit binecuvântarea arhierescă în această zi de sărbătoare.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului a fost pus sub titlul „Mărturia adevărului” (cf. citirilor scripturistice ale sărbătorii: Matei 16; II Cor. 11; 12), adică despre Dumnezeu și lucrarea Sa în lume prin sfinții Apostoli, între care strălucesc corifeii lor, Petru și Pavel. Apropierea sărbătorii de cea a Rusaliilor arată o dată mai mult misiunea Bisericii, cea apostolească îndeosebi, totodată și locul preoției creștine, care asigură economia Sfintelor Taine ca și întreaga slujire a cultului. În acest cadru se înțelege mai bine legătura Bisericii de pe pământ cu cea din ceruri, apostolatul având grija păstrării dreptei credințe, cei care îl ilustrează numărându-se dintru început martorii vieții, învățăturii și minunilor Mântuitorului.

Preotului învățător Ioan Pagubă, slujitor la acest paraclis, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei i-a oferit distincția de iconom.

La sfârșitul Sfinte Liturghii, Ierarhul a săvârșit o slujbă de pomenire a ctitorilor sfântului lăcaș, mutați la Domnul și a binecuvântat prinoasele aduse cu prilejul hramului.

*Știrile au fost preluate de pe site-ul  
episcopiaaradului.ro*

### COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului  
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA  
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU  
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

### Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad  
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com  
Tipărit la Poudique srl Arad.  
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu  
Costul unui abonament este de 50 lei anual.